

Disturbances in the normal redox state of tissues can cause toxic effects through the production of peroxides and free radicals that damage all components of the cell including proteins, lipids, and DNA. Some reactive oxidative species can even act as messengers in redox signaling.

Oxidative stress plays an important role in pathogenesis of many metabolic disorders including atherosclerosis, Parkinson's disease, heart failure, myocardial infarction, Alzheimer's disease, fragile X syndrome, chronic fatigue syndrome and many others. Therefore, effective antioxidant therapy should be an essential component of their treatment. Circadian chronorhythms of free radical homeostasis in the erythrocytes of mature and old albino rats are examined in the experiment. Desynchronization in activity of pro- and antioxidation systems is found to occur under influence of lead chloride, which is more pronounced in older animals. Under the influence of immobilizing stress desynchronization in the free radicals indices of homeostasis and decreasing of antioxidative enzymes activity were found to occur in the experiment.

Enzymatic activity was found to possess significant dependence on the age of the animals. The depth of the changes revealed was considerably higher in the erythrocytes of old albino rats. The reduction of the activity of these enzymes considering the control was a characteristic tendency.

Zamorskii I.I.

NEPHROPROTECTIVE EFFECTS OF ANTITHROMBIN DNA APTAMERS IN ACUTE KIDNEY INJURY

Department of Pharmacology

Higher state educational establishment of Ukraine

«Bukovinian State Medical University»

Aptamers are small single-stranded molecules of DNA / RNA, sized in 30-60 nucleotides with high affinity and specificity to a selected target. These substances are obtained by the methods of combinatorial chemistry of nucleic acids SELEX (Systematic Evolution of Ligands by Exponential enrichment) (Spiridonova V.A., 2010). Single-stranded aptameric molecules of nucleic acids have highly ranked tertiary structure that allows them to form stable and specific complexes with different targets, including thrombin. The objective of this work was to study the effect of antithrombin DNA aptamers (Spiridonova V.A. et al., 2015) on the course of experimental acute kidney injury (AKI) due to rhabdomyolysis.

Rhabdomyolytic AKI was simulated in mature male non-linear white rats by intramuscular injection of hyperosmotic 50% glycerol solution at a dose of 10 ml / kg. DNA aptamers (TVA15, TVA31 and RE31) were injected intraperitoneally at a dose of 0.5 mg / kg daily for 3 days until the disease was simulated. The renal function was evaluated under conditions of water load (5% of body weight) in terms of urine output, glomerular filtration rate, proteinuria, creatinine concentration in plasma and urine excretion of ammonia and titrated acids in the urine. General protective effects of antithrombotic DNA aptamers were also evaluated for the survival of animals with this AKI model.

Introduction of different DNA aptamers showed nephroprotective effects of the studied compounds. Thus, when aptamer TVA31 was administered, creatinine in blood plasma, protein and values of titrated acids in the urine remained at the level of control, changing compared to the data obtained in simulated disease by 24.4%, 22.3% and by 2.8 times respectively (180%, $p < 0.05$). At the same time under the influence of TVA31 aptamer in the rats with simulated pathology the urine output increased by 1.5 times ($p < 0.05$) compared to those animals, in which AKI was simulated without aptamers. In this case the glomerular filtration rate increased significantly as well. The survival rate of the animals in the group with simulated pathology within 7 days was 85.7%, and after the application of all studied DNA aptamers – 100% ($p < 0.05$).

Zeleniuk V.H., Rovinskii O.O.

ESTIMATION OF THE INFLUENCE OF STATINS ON THE ENERGY SUPPLY OF CELLS IN ISCHEMIC ACUTE RENAL FAILURE

Department of Pharmacy

Higher State Educational Establishment of Ukraine

«Bukovinian State Medical University»

One of the approaches of pharmacotherapy of acute kidney injury (AKI) is the use of drugs with antioxidant properties. Statins can prevent lipid peroxidation and disturbances of the mitochondrial energy generation. Thus, our research study was targeted at the examination of the impact of statins on the linkage between oxidative stress and impaired energy metabolism under the conditions of AKI.

The experiment was carried out on 40 white nonlinear male rats weighing 140-180 g. Statins (atorvastatin, simvastatin and lovastatin) in the dose of 20 mg/kg were administered intragastrically daily for 3 days before the surgery. Renal ischemia-reperfusion injury was simulated during anesthesia: median laparotomy followed by 75-minute clamping of the left renal pedicle and reperfusion for 24 h. The renal function was assessed immediately after reperfusion under the conditions of induced diuresis.

Activation of free radical oxidation led to the energy metabolism imbalance and decrease in the activity of succinate-coenzyme Q reductase (SQR) in the kidney tissue of untreated animals by 2.6 times. The latter was verified by an inversed correlation ($r = -0.88$) between the content of malondialdehyde in the kidney tissue and the SQR activity, as well as by the direct correlation ($r = 0.72$) between the activity of glutathione peroxidase and SQR. Concerning the antioxidant effects of statins it was managed to achieve the activation of SQR: by 2.2 times (atorvastatin), by 1.7 times (lovastatin), and by 2.3 times (simvastatin). Furthermore, the prevention of kidney damage was achieved due to

antioxidant effects of statins. To illustrate: the glomerular filtration rate increased by 2.7 times, the fractional excretion of sodium reduced below 1% and proteinuria reduced by 2 times (averagely for all statins), as compared to untreated animals. Thus, statins, due to their antioxidant effect, restore disturbed energy metabolism in the nephron and ameliorated AKI.

Букатару Ю. С.
ДОСЛІДЖЕННЯ АНТИАМНЕСТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ РЕЧОВИНИ ZNM НА
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІЙ МОДЕЛІ СКОПОЛАМІНОВОЇ АНТЕРОГРАДНОЇ АМНЕЗІЇ

Кафедра фармакології
Вищій державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»

Порушення мнестичних та когнітивних функцій – найрозповсюдженіша форма розладів вищої нервової діяльності, що характерні для постгіпоксичних станів. Вони суттєво знижують якість життя та збільшують витрати на лікування. Корекція таких порушень є складним завданням. Одним із найбільш широко вживаних ноотропних засобів є пірацетам. Проте, побічні ефекти цього препарату, дещо обмежують пірацетам у використанні. Тому створення нових ноотропних препаратів є одним із пріоритетних напрямків сучасної медицини та фармації.

Метою дослідження стало встановлення ноотропних властивостей похідного 2-бензамідо-2(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти ZNM.

Для визначення антиамнестичних властивостей сполуки ZNM використовували модель скополамінової антероградної амнезії. Дослідження проводили за тестом умовної реакції пасивного уникання (УРПУ) в камері з освітленим та затемненим відсіками (в останньому тварина отримує електробольове подразнення 0,5-0,6 мА через електродну підлогу). Для моделювання антероградної амнезії вводили скополаміну гідробромід («Sigma», USA) у дозі 1,5 мг/кг в/о за 30 хв до формування УРПУ. У шурів групи інтактного контролю (контроль навченості) формували УРПУ, реєструючи латентний період безумовного рефлексу – вхід до темної камери. В останній шурів піддавали впливу електричного струму. Через 24 год повторно визначали латентний період входу тварин до темної камери (ЛПВТК). Шурів, які не входили до неї протягом 3 хв, вважали такими, що досягли критерію навченості. Як показники ноотропної дії використовували збільшення ЛПВТК та кількість шурів, що досягли критерію навченості через 24 год після амнезувального впливу скополаміну. Скополамін вводили через 30 хв після введення сполуки ZNM у дозі 15 мг/кг або пірацетаму (200 мг/кг), використовували також контроль амнезії (скополамін без досліджуваних препаратів). При цьому оцінювали вплив сполуки ZNM та препарату порівняння пірацетаму на відтворення УРПУ. Антиамнестичну активність досліджуваної сполуки та препарату порівняння оцінювали за формулою Батлера:

$$AA = [(ЛПд - ЛПск) / (ЛПік - ЛПск)] \times 100\%$$

де AA – антиамнестична активність, %; ЛПск і ЛПд – середній латентний період входження тварин у темну камеру (с), яким вводили відповідно тільки скополамін і скополамін на тлі досліджуваної сполуки, ЛПік – латентний період (с) інтактного контролю.

Таблиця

Вплив речовини ZNM у порівнянні з пірацетамом на пам'ять за тестом УРПУ в шурів (M±m; n=8)

Група тварин	Латентний період входу до темної камери, с		Антиамнестична активність, %	Кількість шурів, що досягли критерію навченості	
	Вихідний	Через 24 год		Абс.	%
Інтактний контроль	20,8 ± 3,0	167,0 ± 2,1*	-	6	75
Модельна патологія (скополамін 1,5 мг/кг в/о)	8,3 ± 2,7	8,0 ± 0,7	-	0	0
ZNM (15 мг/кг в/о + скополамін)	9,7 ± 7,4	95,0 ± 21,5*	54,7	2	25
Пірацетам (200 мг/кг в/о + скополамін)	17,8 ± 4,5	87,0 ± 25,0*	49,7	1	12,5

Примітка. * - достовірні відмінності між вихідним станом та через 24 год після формування УРПУ (p<0,05)

Аналіз даних таблиці свідчить, що в групі інтактних шурів за 24 год латентний період входу до темної камери (ЛПВТК) збільшився у 8 разів, сформувався УРПУ. Кількість тварин, що не входили до темної камери протягом 3 хв, становила 75 %. У 100 % шурів групи модельної патології спостерігали повну амнезію (не зберігали інформацію про небезпеку та в середньому входили до темної камери за 7 с). Пірацетам достовірно збільшував ЛПВТК в середньому в 4,9 рази відносно вихідного стану та у 10,9 рази відносно відповідного показника групи контрольної патології, причому 1 тварина досягла критерію навченості. Речовина ZNM чинила ноотропний вплив: ЛПВТК достовірно зріс у 9,8 рази порівняно з вихідним станом та у 4,6 рази відносно показника групи контрольної патології, а 25 % шурів досягли критерію навченості.

Отже, похідне 2-бензамідо-2(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти ZNM на моделі скополамінової антероградної амнезії чинить ноотропний ефект – покращує пам'ять. Досліджене похідне 2-бензамідо-2(2-оксоіндолін-3-іліден) оцтової кислоти ZNM за антиамнестичною активністю – 54,7 % переважає препарат порівняння пірацетам (49,7 %).